

La màfia russa passa comptes

Arriben carregats de bitllets i aquí fan les despeses grosses. Compren cases, finques i xalets a prop del mar, en les localitats de la costa catalana, i intenten passar tan despercebuts com poden. Van amunt i avall amb cotxes de molts cilindres, utilitzen escortes i es fan acompanyar per senyorettes espectaculars, però quasi bé no es relacionen amb els veïns. Són l'alegria dels promotors immobiliaris, dels joiers i també d'uns quants bufets d'advocats especialitzats en constitucions de societats pantalla i en la tramitació de permisos de residència. Tothom sap que són els honorables representants de la màfia russa, però ningú no vol reconèixer-ho obertament. El negoci és el negoci i els "padrins" russos deixen molts diners a tort i a dret. El problema és que ara també han començat a deixar alguns cadàvers darrere seu. Això pot anar a més.

Al final de la tarda del passat 31 de maig, el guàrdia jurat d'un camp de golf pròxim a la urbanització Costa Brava, a Santa Cristina d'Aro (Baix Empordà), va trucar als Mossos d'Esquadra perquè havia sentit sorolls sospitosos en un xalet. Semblava un servei rutinari, però la patrulla dels agents autonòmics que va arribar al lloc –la parcel·la 98– va trobar-se amb un panorama que no esperava. En una habitació hi havia el cadàver d'un home corpulent, de trets asiàtics i vestit només amb un pantaló blau. Tenia un passaport grec a nom de Dionisi Tsandekov –nascut a la República de Geòrgia–, una bossa de plàstic dins la boca, senyals evidents d'haver estat apallissat i després estrangulat amb un cordó de plàstic blanc. Per postres, en un altre indret de la mateixa residència van descobrir, inconscient i lligat, Eugueni Li, nascut a la República de Kazakhstan, de trenta-cinc anys i amb passaport rus. Era una escorta, però els investigadors no hi van poder treure l'aigua clara. Només va dir que havien estat sorpresos per un comando de quatre russos, encaputxats i armats amb pistoles Bereta amb silenciador. Després de neutralitzar-lo, li havien dit que la cosa no anava amb ell i tot seguit van liquidar Tsandekov sense pensar-ho dues vegades. Tampoc sabia a quins negocis es

dedicava el seu "capo", ni d'on sortien els diners per viure a cos de rei a la Costa Brava. Era evident que no estava disposat a col·laborar.

Les investigacions dels agents autonòmics no van poder localitzar el comando assassí –que fins i tot va utilitzar guants per no deixar empremtes–, però van descobrir que en el xalet de Santa Cristina d'Aro també vivien tres persones més originàries de la República de Kazakhstan: Viktor Avershin –de cinquanta-un anys i amb passaport diplomàtic–, Natalia Nurlibaieva, una prostituta de vint-i-quatre anys i una altra dona encarregada de la cuina. Tots ells veïen una cursa de braus en el moment dels fets i tampoc van aportar dades importants en les seves declaracions. L'assumpte tenia tots els indicis de ser un ajustament de comptes entre màfies.

En aquests moments les diligències estan en mans del jutjat número 3 de Sant Feliu de Guíxols i les investigacions les segueixen, conjuntament, els Mossos d'Esquadra i la Guàrdia Civil, però ningú té l'esperança d'una resolució ràpida i efectiva del cas. "L'operació de Santa Cristina d'Aro ha estat una execució de professionals –ha comentat un agent de la policia vinculat al cas–. El comando de *killers*, en aquests moments, deu estar a la quinta punyeta, i la resta de kazakhs que circulen per aquí

no volen badar boca perquè tenen por. A més, tot és molt complicat perquè molts d'ells utilitzen passaports amb diferents noms i no hi ha manera d'aclarir-se". Alguns dies després, quan els familiars de Tsandekov van arribar per identificar el cadàver, les coses encara es van complicar una mica més. També anaven acompanyats d'escortes i van afirmar que la verdadera identitat del mort era Nassenov Nessimbai, que tenia trenta-set anys i que havia nascut a Semipalatinsk (República de Kazakhstan). Els faxes en direcció a la seu d'Interpol van començar a treure fum. Semipalatinsk és la ciutat més propera al principal polígon de proves nuclears de l'antiga Unió Soviètica i el Kazakhstan és un dels llocs del món on es poden trobar més fàcilment grans estocs de material radiatiu. Tot plegat com per posar els pèls de punta. ■

XAVIER VINADER

"El negoci és el negoci i els 'padrins' russos deixen molts diners a tort i a dret. El problema és que ara també han començat a deixar alguns cadàvers darrere seu. Això pot anar a més."